

Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

**Meditationum evangelicarum pars tertia, hoc est:
Tractatio evangeliorum tam dominicalium, quam
festivalium, ad recte se sub variis tentationum generibus
gerendum, disposita**

Creide, Hartmann

Francofurti ad Moenum, 1682

Exordium

[urn:nbn:de:bsz:31-126133](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:bsz:31-126133)

DOMINICA III. POST EPIPHANIAM.

Evangelium Matth. 8. v. 1. - 13.

EXORDIUM.

Quando cœlestis sponsus, Servator noster pietissimus imaginem sponsæ suæ, quæ Ecclesia in his terris est, nobis proponere vult, confert eam Paradiso, in quo varia aromata inveniuntur: Cypri cum nardo, nardus & crocus, fistula & cinnamomum, cum universis lignis Libani; post quæ exclamat: Surge Aquilo, & veni Auster, perfla hortum meum, & fluent aromata illius. Cant. 4. v. 16.

Hic tria consideranda veniunt:

1. Horti appellatio. Vocat enim hic Christus sponsam suam hortum conclusum. In Principio Deus elegantem hortum plantaverat in Eden, in quo Protoplastos nostros posuerat, ut eum colerent: Verum lapsi, exterminati sunt ex hoc horto, qui deinde per generale diluvium devastatus est, ut hodie vestigia ejus non appareant: at tamen Deus alium hortum plantavit, nempe Ecclesiam Israëliticam, hæc vocatur h. l. hortus conclusus, quia gentiles in V. T. alienati fuerunt à Repub. Israël, Eph. 2. v. 12. Psal. 147. v. 19. Verum nunc hortus ille, hoc modo conclusus non est. Christus enim & delitiæ gentium est, Hagg. 2. v. 8. & medium parietem materiæ solvens utraque fecit unum Eph. 2. v. 14, ut gentes quo-

que nunc Deum super misericordia honorent, Rom. 15. v. 9. & qui ante vocabantur Loammi, non populus meus, Os. 1. v. 10. facti nunc sunt, genus electum, regale Sacerdotium, gens sancta, populus acquisitionis, 1. Petr. 2. v. 9.

2. Aquilonis & Austri vocatio. Quemadmodum enim hi duo venti sibi contrarii sunt, Aquilo enim flat à Septentrione, & est frigidus & siccus, qui omnes plantas terret, ut languescant & intereant: Auster vero calidæ & humidæ qualitatis est, qui à Meridie veniens, bonam tempestatem affert: unde Servator: Cum videritis Austrum flantem, dicitis, quia æstus erit, & fit, Luc. 12. v. 55. Ita vult cœlestis sponsus, ut venti hi duo contrarii, viridarium spirituale Ecclesiæ perflare, & per externam tribulationem, & internum Spiritus sancti solatium, temperiem suavissimam in cordibus fidelium excitare debeant. Quod si enim Aquilo semper flaret, h. e. si Ecclesia semper persecutione infestaretur, multi in continua illa tribulatione scandalizarentur, Matth. 13. v. 21. & contra: Si Auster perpetuo flaret, hoc est, si Ecclesia semper pace & tranquillitate frueretur, multi tepidiores efficerentur, & refrigereret caritas in cordibus eorum. Matth. 24. v. 12.

Unde

Unde Ecclesia: Wennes gieng nach desj
Fleisches Muth &c.

3. *Consequens operatio.* Perfla hortum
meum, & fluent aromata illius.

Quando ventus hortum perflat, arbores
quæ florent, imprimis aromaticæ, gratum
odorem de se spirât. Ita, quando Deus cru-
cem & adversitates immittit, & Spiritu
suo duro orientali fideles suos affligit, Esa.
27. v. 8. sed & grato Spiritus sancti afflatu
& refrigerio infirmitatem nostram adju-
vat, Rom. 8. v. 26. aromata fluere incipi-
unt, fides, caritas, spes, patientia, & qui
plures fructus Spiritus sancti sunt, Gal. 5.
v. 22. Afflictio enim dat intellectum, Esa.
28. v. 19.

Hujus rei duo egregia exempla habemus
in prælecta Pericope, in leproso, qui
Judæus, & Centurione qui Gentilis fuit,
quomodo illos Deus mediante Austro ad
Christum perduxerit, ut ejus auxilium im-
ploraverint, & aromata fidei & orationis
ita stillarint, ut Christus odore fragranti
motus, precationi eorum annuerit.

Nos pro instituti ratione meditabimur

I. *Triplicem Querelam.*

II. *Triplicem Medelam.*

III. *Triplicem Cautelam.*

J. J.

Exegetis.

Quemadmodum olim ignis cælitus
delapsus in altari holocausti nun-
quam extinctus est, Levit. 6. v. 12. Thy-
miana in super compositum, opere unguē-
tarii mistum diligenter & purum, ado-
lendum erat incensum super eo, suave fra-
grans, manè & vesperi, Exod. 30. v. 7. 35.
Ita verus Christianus, cujus cor templum

Spiritus sancti est, 1. Cor. 3. v. 16. ante
omnia de fide sollicitus sit oportet, & se-
dulâ cultus divini visitatione semper li-
gnum apponat, quo ignis hic in corde fo-
veatur & alatur. Fides enim ex auditu
est, Rom. 10. v. 17. Sed & oratio negligi
non debet, quæ per Thymiana præfigu-
rata fuit. Hinc David Psal. 141. v. 2.

Hæc duo, fides scilicet & precatio sem-
per conjuncta sunt. Quod si fides sincera
est & ardens, suffitum quoque orationis
ad Deum mittet, & contra si suffitum ora-
tionis Deo placere debeat, ex verâ & salvi-
fica fide derivari eam oportet, quod enim
non ex fide est, peccatum est, Rom. 12. 23.

In prælecto Evangelio geminum pro-
stat Exemplum. A leproso orationem,
à Centurione fidem discere possumus.

Querela respicit

I. *Populi dissipationem.* Miserrima enim
tùm in Judæâ conditio erat. Super Cathe-
dram Moïsis sedebant Scribæ & Pharisei,
qui fermento falsæ suæ doctrinæ omnia
corruperant, ut miseri Auditores omni
salutari solatio destituerentur, Matth. 23.
v. 2. Erant enim omnes cæci & cæcorum
duces, Matth. 23. v. 14. quando verò cæcus
cæcum ducit, ambo in foveam cadunt,
Luc. 6. v. 19. idèd summo desiderio Christi
audiendi flagrant, ubi ille docere incipit
ὡς ἰησοῦν ἔχων, & non sicut Scribæ &
Pharisei, Matth. 7. v. ult. ut eum certatim
insequantur, cum jam concionem proli-
xam in monte habuisset, nihil magis in vo-
tis habentes, quàm ut plura de eo audi-
rent. Ad eundem modum, ut Petrus ait:
Domine, ad quem ibimus, verba vitæ æ-
ternæ habes, Joh. 6. v. 68.

Discimus hîc, quomodo Diabolus sæ-
pè eò

k 3

pè eò